

Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 12/3 2023 s. 1159-1173, TÜRKİYE

Araştırma Makalesi

**YEŞİL GÖZLÜ KARDAN ADAM'IN ANLATIM TEKNİKLERİ AÇISINDAN
İNCELENMESİ**

Nurullah AYDIN*

M. Abdullah ARSLAN**

Geliş Tarihi: 08.04.2023

Kabul Tarihi: 27.04.2023

Öz

Bir metinde ele alınan konuyu öykülemeye yarayan anlatım teknikleri; anlatının çok katmanlı, çok anlamlı ve çağrışım değeri açısından zengin bir yapıya dönüşmesine katkı sağlar. Bu sayede de anlatıdan özgün bir öykü ortaya çıkar. Çocukların gelişim seviyeleri de dikkate alınarak yazılan özgün öykü kitapları yoluyla kendisini kurmaca bir dünyanın içinde bulan çocuk okuyucunun merak duygusu harekete geçer. Bu durum, çocuk okuyucuların düşünme becerileri ile yaratıcılıklarının gelişmesini sağlar. Çalışmada Tacettin Şimşek'in *Yeşil Gözlü Kardan Adam* adlı kitabında yer alan öyküler, anlatım teknikleri açısından incelenmiştir. Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri doküman analizi yoluyla incelenmiştir. İnceleme sonunda söz konusu kitapta özellikle göstermeye dayalı günümüz öykü tekniklerinin kullanıldığı, bu teknikler sayesinde öğrencilerin dil ve düşünme becerilerinin gelişimine katkı sunan, yaratıcılıklarını besleyen özgün öykü örneklerinin ortaya konulduğu görülmektedir. Çalışma sonunda kitapta yer alan öykülerden ilk ve ortaokul öğrencilerine yönelik hazırlanan Türkçe kitaplarında ve yaratıcı yazma dersine yönelik hazırlanan ders kitaplarında yararlanması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Anlatım teknikleri, çocuk öykü kitabı, Yeşil Gözlü Kardan Adam, dil gelişimi.

**EXAMINATION OF YEŞİL GÖZLÜ KARDAN ADAM TERMS OF
NARRATIVE TECHNIQUES**

Abstract

The narrative techniques used to present a topic in a text contribute to the creation of a rich, multi-layered structure that is imbued with meaning and evokes powerful associations, thereby enhancing the narrative. Thus, an original story emerges from the narrative. The curiosity of the child reader, who finds himself in a fictional world, is activated through original story books written considering the developmental levels of children. This allows child readers to develop their thinking skills and creativity. Within this study, the stories in Tacettin Şimşek's book 'Yeşil Gözlü Kardan Adam' were analyzed in terms of their narrative techniques. Upon examination, it can be observed that the aforementioned book utilizes contemporary narrative techniques that rely on showing, which in turn results in the presentation of unique story examples.

* Dr. Öğr. Üyesi; Atatürk Üniversitesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, nurullah.aydin@atauni.edu.tr.

** Prof. Dr.; Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, maarslan@erzincan.edu.tr.

These examples contribute to the development of language and thinking skills in students and nurture their creativity. After the study, it is recommended that the stories in the book be used in Turkish language books prepared for primary and secondary school students, as well as in textbooks prepared for creative writing courses

Keywords: Narrative techniques, children's storybook, Yeşil Gözlü Kardan Adam, language development.

Giriş

Anlatma esasına dayalı metinlerde yazarlar, bireysel ve toplumsal kimlikleri kurmaca bir dünyanın sınırları içerisinde, belirli bir zaman diliminde, kendi perspektiflerinden anlatmayı tercih ederler (Bal & Boheemen, 2009, s. 18). Bu tercih, okuyucuların kurmaca kişilerin duygu ve düşünce dünyalarını tanımlarını ve yaşamlarını deneyimlemelerini sağlar. Anlatıcılar, okuyucuların farklı deneyimleri tecrübe ettikleri bu süreçte, dilin imkânlarından yararlanarak olayları belirli bir tema etrafında düzenleyerek okuyuculara aktarmaya çalışırlar. Bu nedenle edebî metinler, belirli bir izlek etrafında gerçekleştirilen güzel sanat etkinlikleri olarak kabul edilirler (Eagleton, 2011, s. 1-15; Gündüz, 1997, s. 1006).

Günümüz öyküsünde ise imge anlatının odağında yer alır (Wiltsher & Meskin, 2016, s. 180). Bu nedenle imge, öykünün anlatısal bütünlüğe ulaşma sürecinde anahtar işlevi görmektedir. Okur imgeyi çözümlendiğinde ancak derin yapıda gizlenen izleğe ulaşabilir. İzleğe ulaştığında ise yazarın duygu, düşünce ve hayal dünyasını okuyucuya iletmek için kullandığı araçlara erişmiş olur (Sadoski et al., 1988, s. 335; Şimşek ve ark., 2021, s. 16).

“Anlatım teknikleri yazarın duygu, düşünce, hayal vb. dünyasını kısaca anlatmak istediklerini okuyucuya ilettiği en önemli araçlardan biridir” (Karabulut, 2012, s. 1376). Söz konusu teknikler, anlatının kurmaca gerçekliği içinde farklı görevler yüklenir (Baykoç, 2021, s. 780). Bu görevler sayesinde;

- Anlatıcının varlığından bağımsız olarak, kurmaca dünyanın içine çekilen okur kendisini olay ve mekânın içinde bulur (Temizkan & Atasoy, 2014, s. 213). Bu deneyim sayesinde, okur kahramanların duygularını, düşüncelerini ve yaşadıkları zorlukları daha derinden anlar ve empati kurar. Öykünün akışında, okur kurgusal evrenin sınırlarını aşarak gerçek hayata dair yeni bakış açıları ve değerli dersler edinebilir. Bu güçlü bağlantı, edebiyatın insan yaşamı üzerindeki etkisinin ve öneminin temel taşlarından biridir.
- Olay ve karakterlerin dünyasına doğrudan adım atan okur, eserin gerçekliğini daha yoğun hisseder (Chatman, 1980, s.178; Iser, 2014, s. 223; Karakuş, 2022, s. 148). Bu etkileşim, okuyucunun öyküye daha derinden bağlanmasını ve karakterlerin duygularını, düşüncelerini ve çatışmalarını daha yakından deneyimlemesini sağlar. Ayrıca, anlatım teknikleri okuyucuya hikâyenin ana temasını ve fikirlerini daha iyi anlama fırsatı sunar. Bu sayede, okuyucu eseri tam anlamıyla kavrayarak, kendi yaşamında ve düşüncelerinde değişiklikler yapma veya yeni fikirler keşfetme potansiyeli taşır.
- İşlenen tema ve verilen mesajın güçlenmesinin yanı sıra okurun yazarın kültür kaynakları hakkında bilgi edinmesine de olanak sağlanır (Wood, 2009, s. 132). Bu şekilde, okuyucu eser boyunca yalnızca öykünün kendisine değil, aynı zamanda yazarın ve karakterlerin yaşadığı dönem, coğrafya ve toplumla ilgili öğeleri de keşfeder. Bu kültürel bağlamın anlaşılması, okuyucunun eseri daha geniş bir perspektifte değerlendirmesine ve kendi düşüncelerini zenginleştirmesine yardımcı olur. Ayrıca, edebi eserler farklı kültürler ve yaşamlar arasında

köprüler kurarak, okuyucuların dünya görüşlerini genişletmelerine ve empati yeteneklerini artırmalarına katkıda bulunur.

➤ Biçim ve içerik katmanları kaynaştırılan anlatının örtük dizgesel yapısı belirginleştirilir (Ay, 2018, s. 1053; Herman, 2009, s. 27). Bu durum, eserin daha derinlemesine anlaşılmasını ve farklı yorumlara açık olmasını sağlar. Okuyucular, bu örtük yapıyı keşfederken, yazarın amacını ve eserin temel fikirlerini daha iyi kavrarlar. Ayrıca, bu tür anlatılar, okuyucunun metni sorgulamaya, analiz etmeye ve düşünmeye teşvik eder. Bu süreçte, okuyucular kendi düşüncelerini ve hislerini eserin içinde bulunan fikirlerle karşılaştırır ve yeni bakış açıları kazanır.

Anlatım teknikleri kullanarak oluşturulan bu örtük yapı, eserin edebi değerini artırır ve okuyucuların zihinlerinde daha kalıcı bir etki bırakır.

➤ Okura kişilerin iç dünyalarına daha geniş ve farklı açılardan bakma imkânı sunulur (Elmas, 2011, s. 113; Keen, 2006, s. 221). Bu, okuyucunun öykünün karakterlerin düşüncelerine, duygularına ve motivasyonlarına daha derin bir anlayış kazandırır. Aynı zamanda, okuyucu bu süreçte kendi yaşam deneyimlerine ve düşüncelerine yeni perspektifler ekleyebilir. Bu çeşitlilik, okuyucuya karakterlerin insan doğasının karmaşıklığını ve çeşitliliğini kavrama fırsatı sunar. Okuyucu, farklı anlatım teknikleriyle sunulan bu iç dünyalardan yola çıkarak, insanların nasıl farklı şekillerde düşündüğünü, hissettiğini ve tepki gösterdiğini anlamaya çalışır. Bu süreç, okuyucunun empati becerilerini geliştirir ve insanlar arasındaki anlayışı artırır.

➤ Karakterler, çevre ve mekân hakkında zengin detaylar sunularak, anlatı daha canlı ve etkileyici hâle getirilir (Tepebaşı, 2012, s. 183). Bu sayede, okuyucu öyküye daha kolay adapte olur ve kendini olayların içindeymiş gibi hisseder. Karakterlerin derinlikleri, duyguları ve iç çatışmaları; çevrenin ve mekânların atmosferi, renkleri ve dokuları, hikayenin anlamını ve gerçekçiliğini güçlendirir. Bu ayrıntılar, okuyucunun eseri sadece zevk için okuma sürecinin ötesinde, daha düşündürücü ve duygusal bir deneyime dönüştürür. Okuyucu, karakterlerin yaşadıkları zorlukları ve başarıları ile özdeşleşirken, aynı zamanda kendi yaşam deneyimlerini ve değerlerini de gözden geçirme fırsatı bulur. Zengin detayların kullanımı, eserin temalarını ve verilmek istenen mesajları daha güçlü bir şekilde iletme yardımcı olur. Bu, okuyucunun öyküden daha fazla anlam çıkarabilmesine ve edebi eserden alınabilecek derslerin daha geniş bir yelpazeye yayılmasına olanak tanır.

Literatürde yapılan incelemeler, anlatım tekniklerinin niteliğinin, sadece yetişkin edebiyatı için değil çocuk edebiyatı metinleri için de belirleyici bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Örneğin Reynolds (2011) tarafından yapılan bir çalışmada, anlatım tekniklerinin çocukların okuma becerileri ve hayal güçleri üzerindeki etkisi ortaya konulmuştur. Bu çalışmada, betimleme tekniğinin çocukların zihinlerinde olayları canlandırmalarını, diyalog ve iç diyalog tekniklerinin ise karakterlerin düşüncelerini ve duygularını daha iyi anlamalarını sağladığı belirtilmektedir. Benzer şekilde Grenby (2009) tarafından yapılan bir çalışmada özellikle geriye dönüş, çerçeve öykü ve metinlerarasılık gibi tekniklerin çocuk edebiyatı metinlerinin derinliğini artırdığı vurgulanmıştır. Yine Şimşek'in (2017) çocuk öykülerinde de farklı teknikleri sıklıkla kullandığı görülmektedir. Mesela *Kel Başa Şimşir Tarak* adlı öyküde çerçeve öykü, kolaj ve diyalog tekniğini kullanırken *Rüzgâr Kuşu* adlı öyküde betimleme, üst kurmaca ve iç diyalog tekniğini sıklıkla kullanmaktadır.

Tacettin Şimşek, Türk çocuk edebiyatı üzerine kuramdan uygulamaya çok sayıda akademik çalışma yapmıştır. *Çocuk Edebiyatı* (2002), *Kuramdan Uygulamaya Çocuk Edebiyatı*

(2011), *Okul Öncesinde Çocuk Edebiyatı ve Medya (2016)* bu çalışmalardan bazılarıdır. Yazar akademik çalışmalarının yanı sıra Türk edebiyatına tiyatro, deneme, öykü ve şiir türünde de eserler kazandırmıştır. Eserleri Türk Dili, Türk Edebiyatı, Hece, Hece Öykü gibi ulusal dergilerde yayımlanan yazarın şiir ve öyküleri ulusal ve uluslararası yarışmalarda derece almıştır. Çocuklar için şiir, öykü, oyun ve masallar da yazan Şimşek'in Ceviz Ağacı, Anneye Mektup, Gül Kokardı Babaannem ve öykü kitabına da ismini veren Yeşil Gözlü Kardan Adam gibi metinler ders kitaplarına alınmıştır.

İki bölüm ve on öyküden oluşan Yeşil Gözlü Kardan Adam tasarım ve içerik özellikleri açısından çocuk edebiyatının ilkelerine uygun olarak hazırlandığı için çocukların oyun, merak ve hayal dünyalarına hitap etmektedir. Yazarın özgün üslubu, eserde belirgin bir nitelik olarak dikkati çekmektedir. Bu özgünlüğün meydana gelmesinde, yazarın dil kullanımındaki yetkinliği yanı sıra, öykülerinde kullandığı anlatım teknikleri de etkili olmaktadır. Literatür incelendiğinde kitaba da ismini veren Yeşil Gözlü Kardan adam adlı öyküye yönelik biri doğrudan olmak üzere farklı yıllarda çok sayıda çalışmanın yapıldığı görülmektedir (Başkan, 2019; Çağlar & Yılmaz, 2022; Kaya, 2020; Pilav & Oğuz, 2015; Şeref ve diğerleri, 2019; Temizkan, 2013; Uzuner, 2020; Yıldız & Çeçen, 2015).

Söz konusu çalışmalarda genellikle Yeşil Gözlü Kardan Adam, ortaokul öğrencilerinin dört temel becerisini geliştirmek amacıyla kullanılan etkinliklerde sıkça tercih edilmektedir. Ayrıca, değerler eğitimi ve dil bilimi alanındaki bazı çalışmalar da Yeşil Gözlü Kardan Adam üzerine etkinlikler içermektedir. Çalışmalarda Yeşil Gözlü Kardan Adam öyküsünün tercih edilme sebebi, Türkçe ders kitabında doğa ve evren teması içerisinde yer almasıdır. Kitabın tamamına yönelik teknik bir çalışma yapılmamıştır. Bu nedenle çalışmamızın genelde çocuk edebiyatı literatürüne, özelde ise çocuk edebiyatında kurgu, yapı vb. alanlara katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu önem doğrultusunda, çalışmada şu araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Yeşil Gözlü Kardan Adam adlı çocuk hikâye kitabında yer alan öykülerde hangi anlatım teknikleri kullanılmıştır?
2. Öykülerde kullanılan anlatım tekniklerinin biçim ve içerik açısından metne katkıları nelerdir?

1. Yöntem

1.1. Araştırmanın Deseni

Doküman incelemesi, nitel araştırma yöntemlerinden biridir ve literatürde yaygın bir şekilde kullanılmaktadır (Creswell, 2014, s. 27). Bu yöntem, araştırmacının mevcut belgeleri, yazılı materyalleri ya da kayıtları analiz etmesini içerir. Bu tür analizler, özellikle mevcut verilerin toplandığı ve kaydedildiği durumlarda yararlıdır. Doküman incelemesi, araştırmacılara, geçmiş olayları veya süreçleri anlamalarına ve var olan kuramsal çerçevelere dayalı olarak hipotezler veya önermeler geliştirmelerine olanak tanır (Neuman, 2014, s. 31). Bu çalışmada da doküman incelemesi yöntemi kullanılarak Yeşil Gözlü Kardan Adam öyküsüne ilişkin mevcut belge ve materyaller incelenmiştir.

1.2. İncelenen Dokümanlar

Çalışmanın kapsamını *Yeşil Gözlü Kardan Adam (2017)* adlı eserde yer alan *Anneye Benzemek Güzeldir, Üç Ortak Otuz Balık, Kırılan Yumurta, Ver Elini Gökyüzü, Yeşil Gözlü*

Kardan Adam, Sana Gelirim Anne, Rüzgâr Kuşu, Kel Başa Şimşir Tarak, Yunus Dede, Kürdan Kız adlı çocuk öyküleri oluşturmaktadır.

1.3. Verilerin Toplanması

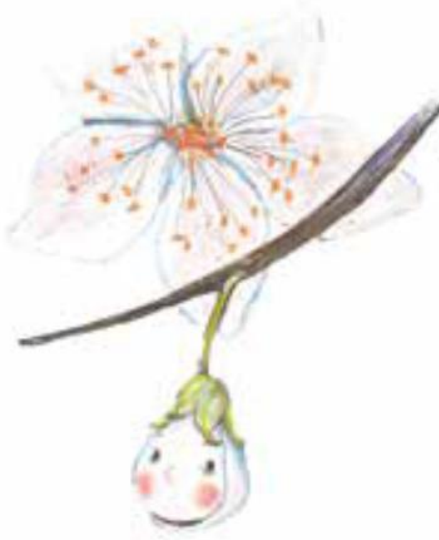
Bu çalışmada, veriler iki aşamada toplanmıştır. İlk aşamada, çalışmanın kuramsal çerçevesini oluşturmak amacıyla ilgili alanyazın incelenmiş ve kurmaca eserlerde kullanılan anlatım tekniklerini konu alan çalışmalar taranmıştır. İkinci aşamada ise, araştırmanın odak noktası olan öyküler, anlatım teknikleri açısından ele alınmıştır. “Nitel veri toplama yöntem ve tekniklerinin temel mantığında, nitel özellik taşıyan kavramlar, düşünceler, eylemler ve ifadelerin, sözlü ve yazılı anlatımların anlamlandırılması ve kavramsal çözümlenmesi yer almaktadır” (Yeşil, 2014, s. 72).

1.4. Verilerin Analizi

Verilerin çözümlenme sürecinde ilk olarak anlatım teknikleri odak alınarak kitapta yer alan öyküler değişik aralıklarla birkaç kez okunmuştur. Okumalar sonunda öykülerde kullanılan belirlenen anlatım tekniklerine yönelik kodlamalar yapılmıştır. Araştırmacı tarafından kodlamalar yapıldıktan sonra veri setinin “güvenirlilik”ini sağlamak amacıyla bir konu alan uzmanına da kodlamalar yaptırılmış ve kodlamalar arasında. 90’ın üzerinde tutarlığın olduğu görülmüştür. Bir veri analiz seti üzerinde benzer koşullar altında farklı araştırmacılar tarafından yapılan kodlar sonucunda benzer sonuçların alınması yapılan analizin güvenilir olduğunu göstermektedir (Altheide, 1996).

2. Bulgular ve Tartışma

Sekiz yaş ve üzeri çocuklar için yazılan kitabın ilk öyküsü *Anneye Benzemek Güzeldir* adını taşır. Öykü başlar başlamaz anlatıcı sinematografik anlatı tekniği ile okuru bir atmosferin içine çekmeye çalışır. Sinemadan ödünçlenen bu anlatım tekniğinde ses, müzik, yazı ve görseller yoluyla okurun zihninde çok sayıda görüntüler oluşturulur (Bergman, 2012, s. 22; Brown, 2008, s. 156). Daha sonra oluşturulan görüntüler bir tema çerçevesinde hareket ettirilir. Anlatmadan ziyade göstermenin baskın olduğu bu öyküleme biçiminde amaç, sözü aradan çıkararak okuru doğrudan kurmaca dünya ile buluşturmadır. Öykünün doğrudan bir görselle başlaması ve öykünün içeriğinin çok sayıda görselle zenginleştirilmesi bu amacı destekler niteliktedir. Öykünün girişinde kullanılan görsel Resim 1’de sunulmuştur.

Şekil 1: Anneye Benzemek Adlı Öykünün Girişinde Sunulan Görsel

Birinci bölümün ikinci öyküsü *Üç Ortak Otuz Balık*'tir. Kısa, ünlem cümleleriyle başlayan öykü, anlatıcının karşısındaki hayalî kişiyle konuşmasıyla başlar. “*Hava inadına güzel. Hep okuldayken güzel olacak değil ya! Hep ders sırasında pencereden bakıp ‘Ah ah, şimdi kırlarda olmak varmış.’ diye hayıflanacak değiliz ya! Bugün tatil ve hava gerçekten güzel. Bunun tadını çıkarmalı.*” (Şimşek, 2017, s. 20). Dil bilgisi kurallarına uygun olarak sıralanan bu cümleler, kişinin o anki psikolojisine uygun olarak şekillenir (Tekin, 2001, s. 395). Bu sayede de anlatıcı çekilir ve okur doğrudan öykü kişileri ile muhatap olur (Sazyek, 2015, s. 76).

Öyküde anlatı başlar başlamaz iç diyalog tekniğinin kullanılmış olması, yazarın aslında benliğin tek ve sabit bir varlıktan değil de birbirini tamamlayan, rekabetçi, zaman zaman da çelişkili çok sayıda varlıktan oluştuğunu kabul ettiğini göstermektedir. Bu bağlamda ilgili esere bakıldığında yazarın öyküyü öncelikle kendisi için yazdığı görülür. Çünkü söz konusu teknik sayesinde yazar farklı benlik pozisyonları arasında kolayca gidip gelebilir (France & Uhlin, 2006, s. 58).

Birinci bölümün üçüncü öyküsü *Kırılan Yumurta*'dır. Anlatı ilk cümleden okuru kendine çeker. “*Sevemedim o çocuğu, arkadaş!*” (Şimşek, 2017, s. 30). Çünkü okurun merak duygusu harekete geçer. Merak duygusu harekete geçen okur, ilk cümleyi destekleyen ikinci, üçüncü cümlelerle metne bağlanır. “*Hiç sevmedim. Kim ne derse desin, sevmiyorum. Sevmeyeceğim. Zorla değil ya!*” (Şimşek, 2017, s. 29). Metne bağlandıktan sonra da bir önceki öyküde *ben anlatıcıyla* birlikte projektörü karşısındaki hayalî kişi ya da kişilere çeviren okur, bu öyküde projektörü *ben anlatıcıyla* kendisine çevirmiş olur. Çevirdiği andan itibaren de çocuksu bir duyarlılıkla özne kendisiyle çatışmaya başlar.

“*Kim mi? Hani canım, şu Enis var ya! İşte o. Sınıf birincisiymiş hani. Sınıf birincisi değil, okul birincisi olsa bana ne? Benim seveceğim bir tip değil. Yıldızım barışmıyor derler ya! Öyle işte. Ne yapsam ne etsem de onunla kavga etsem?*” (Şimşek, 2017, s. 29). Vygotsky'ye (2021) göre bu tür iç konuşma, gizli gizli konuşma vb. şekilde adlandırılan bu tür sözel düşüncelerin kökenini çocuk ile bakıcı arasındaki ilişkide aramak gerekir (s. 156). Çünkü iç konuşmalar sayesinde biliş ve davranış kendi kendini düzenler.

Birinci bölümün dördüncü öyküsü *Ver Elini Gökyüzü*'dür. Özgürlük ve tutsaklık gibi insan yaşamının merkezinde yer alan bir karşıtlıkla beslenerek başlar ve bu karşıtlıktan beslendiği ölçüde de ilerler. "Bu kafesi sevmiyorum. Gökyüzümü çaldı benim. Kanatlarıma zincir vurdu. Gönlümce kanat çırpmadıktan sonra neye yarar? Yaşamamın ne anlamı var?" (Şimşek, 2017, s. 38). Öykünün bütününe bakıldığında kaynağını kutsal kitaplardan alan Musa-Firavun anlatısının imgesel anlatım tekniğiyle yeniden yazıldığı görülmektedir. Kurmaca metinlerde kullanılan imgeler; yazarların yaşantılarından, özellikle çocukluk yaşantılarından, aidiyetlerinden, okumalarından beslenip bir tasarım, muhayyile sonucu ortaya çıktıkları için imgesel nitelikteki bir metni eline alır almaz okur metni çözümlenmeye çalışır (Şimşek & Aydın, 2021, s. 97).

Birinci bölümün beşinci ve son öyküsü *Yeşil Gözlü Kardan Adam* yazarın Türkçe ders kitaplarında yer alan öykülerinden biridir. Yeşil Gözlü Kardan Adam Dersdestek Yayıncılık 7. Sınıf Türkçe Ders Kitabı Doğa ve Evren teması içerisinde yer alan okuma metinlerinden biridir (Şeref vd., 2019, s. 1052). Öykü bütün olarak incelendiğinde edebî bir tür olan denemenin, bir anlatım tekniğine dönüştüğü görülmektedir. "Deneme, bir yazarın herhangi bir konu üzerinde kesin sonuçlara gitmeden iddiasız ve ispatsız kişisel görüş ve düşüncelerini içtenlikle belirttiği yazılara denir" (Şahbaz, 2008, s. 192).

Anlatıcı edebî bir türün anlatım tekniğine dönüştüğü bu öyküleme sürecine dış dünyaya yönelik gözleme dayalı bilgileri vererek başlar. "Gökten kar yerine çiçek yağıyor. Her kar tanesi diğerinden farklı. Tıpkı parmak izlerimiz gibi" (Şimşek, 2017, s. 49). Daha sonra dış dünyadan edindiği bu bilgileri izlenimci betimlemelerle desteklemeye çalışır. İzlenimciler dış dünyadan aldıkları bir gerçekliği doğrudan betimlemek yerine bu gerçekliğin bellekte bıraktığı izleri ortaya koymaya çalışırlar (Doğan & Caferova, 2015, s. 45). "Kar taneleri yere usul usul iniyor. Paraşütler iner gibi. Her kar tanesi bir melek indirirmiş yeryüzüne. Dedem öyle diyor" (Şimşek, 2017, s. 49).

İkinci bölümün ilk öyküsü *Sana Gelirim Anne*'dir. İlk bölümün son öyküsünde edebî bir tür, bir anlatım tekniğine evrilirken bu öyküde edebî bir tür; öykünün imkânları çerçevesinde bir dil özelliğine, bir üsluba dönüşmüştür. Şiirsel üslupla yazılan öykülerde kısa, özlü ve sindirilmiş dil sayesinde anlatı simgesel ve simetrik özellikler kazanır (Korkmaz & Deveci, 2011, s. 61). "İçimin bahçesinde bir ağaç büyüyor anne. Ayrılık ağacı büyüyor içimde. Sen yoksun diye. Uzaklardasın diye" (Şimşek, 2017, s. 61). Bu özellikler sayesinde öykü; durumdan, eylemden, bilgiden, düşünceden vb. hususiyetlerden uzaklaşarak salt duyguya dönüşmektedir.

Öykü salt duyguya dönüşünce de anlatı ister istemez çok katmanlı, çok anlamlı ve çağrışım açısından zengin bir yapıya dönüşür (Gariper & Küçükcoşkun, 2007, s. 177-178). Bu yapı aslında imgeye açık bir davettir. Şiire yaklaşan öykülerde yazar imge ve sembolleri çokça kullanır (Tosun, 2014). Yazar öyküde tercih ettiği imgeleri kırmızı baskılarla belirginleştirmiştir. "İşte, anne! Hatta istersen saksında toprak olurum. Çiçeğimle, yaprağımla gelirim sana. Gökyüzü olurum. Bulutumla, yağmurumla gelirim." (Şimşek, 2017, s. 63). Çocuk okuyucu bu baskılı sözcükleri bir araya getirdiğinde ise önce bir şiire ulaşır:

"Ağaç olsan dal olurum anne
Yaprak olurum, sana gelirim

Bahçe olsan gül olurum anne
Toprak olurum, sana gelirim

Deniz olsan sel olurum anne
Irmak olurum, sana gelirim

Güneş olsan yol olurum anne
Bayrak olurum, sana gelirim” (Şimşek, 2017, s. 61-66).

Daha sonra çocuk okuyucu, kitabın sonunda ilgili öykü için ayrılan boş sayfaya ulaştığı şiiri yazar. Bu yolla çocuk okuyucular üst düzey düşünme becerilerinden analiz becerilerini kullanarak öykü içerisine yayılmış dağınık sözcüklerden bir şiirsel metin elde etmiş olurlar. “Analiz basamağında bir bütünüün öğelerini, bu öğeler arasındaki ilişkileri, bütünüün oluşturulma yollarını belirlemede kullanılan zihinsel beceriler öne çıkmaktadır” (Doğan, 2013, s. 92). Yazar ayrıca bu tür tercihlerle kitabın yazılış sürecine okurları da dâhil etmiş olmaktadır. Kitabın ikinci bölümündeki hikâyelerin tamamında yazarın bu tür tasarrufları bulunmaktadır.

İkinci bölümün ikinci öyküsü *Rüzgâr Kuşu*'dur. Öykü bütün olarak incelendiğinde anlatıcının kitaptaki diğer öykülerden farklı olarak anlatıya yer yer müdahalede bulunduğu görülmektedir. “İçinizden, ‘İbibik kuşu nereden çıktı?’ diyenler olabilir” (Şimşek, 2017, s. 67), “İçinizden, ‘Ben, ibibik kuşu görmedim’ diyenler için şuraya bir resmini çizeyim. İçimden geldi. Güzel kuş değil mi?” (Şimşek, 2017, s. 68). Öyküde kurmaca âlem ile okur arasında aracı olan anlatıcı, bu tür müdahalelerle aslında anlatıcı rolünü okurla paylaşmış olmaktadır. Anlatıcının metnin inşa sürecindeki tutumu, dış gerçekliği kurmaca yapıya inandırıcı bir şekilde aktarma kaygısından ziyade, nesnel gerçeklik ile kurmaca arasındaki ilişkiyi belirginleştirme kaygısını öne çıkardığı görülmektedir” (Sazyek, 2015, s. 31).

“Üst kurgu/üst kurmaca (*metafiction*) terimi, kurgusalılığını öne çıkaran metinler için kullanılmıştır. Yani bir çeşit kurgunun serüveninin ya da kendi tekniğinin anlatılmasıdır üst kurgu. Bu kurgu dünyasında yazar anlatıcı sadece kurgulamakta kalmamakta nasıl kurguladığının da serüvenini kurgulamaktadır” (Gündüz, 2012, s. 125).

İkinci bölümün üçüncü öyküsü *Kel Başa Şimşir Tarak*'tır. Çerçeve öykü tekniğiyle yazılan bu öyküde yazar türler arası geçişlerle öykü türünün kalıpları dışına çıkar. Bu öyküleme tekniği bir ana hikâye içerisinde bir ya da birden çok hikâyenin tematik bir bütünlük oluşturacak şekilde yerleştirilmesiyle oluşur (Hikel, 1990). *Kel Başa Şimşir Tarak* 'ta ilk olarak ben anlatıcının ninesi ile kurduğu koşulsuz sevgiye dayalı ilişkinin anlatıldığı ana hikâyenin içerisine kolaj tekniğiyle bir masal yerleştirilir. “Kolaj dışarıdan bir nesneyi metne yapıştırmak, dâhil etmektir. Bu bir resim olabileceği gibi mektup, gazete, anket gibi metin dışı her şey olabilir” (Güven, 2020, s. 388). Öyküde ninenin dilinden anlatılan masalın anlatıcıya kendi gerçekliğini kurma fırsatı verdiği görülmektedir.

“Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde pireler berber iken, develer tellal iken, ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallan iken, bir Keloğlan varmış. Annesi ona ‘kel oğlum, keleş oğlum’ dermiş. Bir gün keloğlan değirmene gitmiş...” (Şimşek, 2017, s. 77). Öyküde sadece kolaj tekniğinin kullanımıyla yetinilmez, metinlerarasılığın farklı imkânlarından da yararlanır. “Bir edebiyat terimi olarak metinlerarasılık (*intertextuality*), en yalın ifadeyle iki farklı metin arasındaki alışveriş ya da bir metnin içinde başka metinleri kullanmak olarak tanımlanabilir. Bu çeşitten ilişki, bir bakıma iki metni uzlaştırarak yeniden yazmak anlamına da gelmektedir” (Gündüz, 2012, s. 99). Bu bağlamda öyküde anlatıcı farklı metinlere göndermelerde bulunur. “Ninem, Keloğlan Yedi Kat Yerin Dibinde masalını anlattı.”, “Sonra da ninemden Keloğlan türküsünü istedik. Kırmadı bizi, söyledi” (Şimşek, 2017, s. 87).

İkinci bölümün dördüncü öyküsü *Yunus Dede*'dir. Başlıktan da anlaşılacağı üzere öykü çocuk öykücülerini bir göndergeye yönlentmektedir. “Yunus dede diyorum ya asıl adı Yunus Emre’ymiş onun. Bundan yüzyıllar önce yaşamış. Öyle güzel şiirler yazmış ki.” (Şimşek, 2017, s. 90) Okur gönderge çevresinde dolaştırılırken de pastij tekniğine çokça başvurulur. Edebiyat, resim, mimari ve müzik gibi sanat dallarında bir alıntılama tekniği olarak kullanılan pastiş (Vardar & Kınık, 2021, s. 18), farklı kurmaca dizgelerden alınan öğelerin bambaşka bir dizge içerisinde yeniden kullanılması eylemi, bir çeşit eklektizmdir. “Yunus dedenin resmini çizdim ben. Elinde bir sarı çiçek. Hani var ya!

*Sordum sarı çiçeğe
Sen beni bilir misin?
Çiçek eydür: Derviş baba
Sen Yunus değil misin?”* (Şimşek, 2017, s. 92).

Öyküde göndergeden hareketle kullanılan bu tür pastijlerin anlatının farklılık, çeşitlilik ve başkalık kazanmasına katkı sunduğu görülmektedir. Örneğin yukarıda gösterilen pastij görsellerle desteklenerek anlatının içeriğinin zenginleşmesine katkı sağlamıştır.

Kitabın son öyküsü, ikinci bölüme de ismini veren *Kürdan Kız*'dır. Öyküde çocuk okuyuculara sinematografi tekniğinin güzel bir örneği sunulmaktadır. Doğrudan olayla başlayan öykü önce ipucu niteliğindeki bir görselle desteklenir.

Şekil 2: Kürdan Kız Adlı Öykünün Girişinde Sunulan Görsel

Görsel ve olayın hemen ardından bir öykü kişinin dilinden okuyucuya bir türkü aktarılır.

*“Manda yuva yapmış söğüt daalına,
Amman amman...
Yavrusunu sinek kapmış gööördün mü?
Ammaaam amman...”* (Şimşek, 2017, s. 97).

Görsel ve müzikten sonra ise anlatının sözle desteklendiği görülmektedir. “Kız sus! Sussana kız! Yeni uyuttuk Muhsin’i” (Şimşek, 2017, s. 97) “Sinematografik anlatı; kurgu, yapı, anlatı ve ritim açısından bir görsel anlatıya başından itibaren yön veren ve son aşamada anlamı oluşturan bütünsel bir uygulamadır” (Atik, 2020). Deleuze (1989)’a göre sinematografik anlatı farklı sanatlarda öz hâlinde duran parçaları birleştirerek bir sinerji oluşturur. Bu sinerji sayesinde de anlam çarpıcı şekilde ve birden fazla duyuyu uyarak kendi varoluşunu okuyucuya duyurur.

3. Sonuçlar

Çalışma sonunda ilk araştırma sorusu olan “Yeşil Gözlü Kardan Adam adlı çocuk hikâye kitabında hangi anlatım teknikleri kullanılmıştır?” bağlamında şu sonuçlara ulaşılmıştır:

- Kitapta yer alan her bir öyküde birden fazla anlatım tekniği kullanılmasına rağmen anlatımın temel bir tekniğin üzerine inşa edildiği görülmektedir.
- Kitapta anlatmadan ziyade göstermeye dayalı anlatım tekniklerinin tercih edildiği görülmektedir.
- Kitapta farklı bir sanat dalından ödünçlenen bir anlatım tekniğinin öykü türünün imkânları doğrultusunda kullanıldığı görülmektedir.
- Kitapta farklı bir edebî türün öykü türünün imkânları doğrultusunda bir anlatım tekniği olarak kullanıldığı görülmektedir.
- Kitapta yer alan öykülerde baskın olarak kullanılan anlatım teknikleri sırasıyla sinematografik anlatı, iç diyalog, iç monolog, imgesel anlatı, deneme, üst kurmaca, çerçeve öykü, metinlerarasılık, kolaj ve pastiş teknikleridir.

Çalışma sonunda ikinci araştırma sorusu olan “Öykülerde kullanılan anlatım tekniklerinin biçim ve içerik açısından anlatıya katkıları nelerdir?” bağlamında şu sonuçlara ulaşılmıştır:

- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri anlatımın çok katmanlı, çok anlamlı ve çağrışım değeri açısından zengin bir yapıya dönüşmesine katkı sağlamıştır.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri sayesinde sunulan içerik, çocuk okuyucuların oyun, merak ve hayal dünyalarının gelişimine katkı sunmaktadır.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri sayesinde anlatı, birden fazla duyuya seslenen ayrıntılarla zenginleşmektedir.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri sayesinde anlatıcı, çocuk okuyucuları anlatısına ortak etmektedir.
- Öyküde kullanılan anlatım teknikleri sayesinde anlatıcı kurmaca gerçekliği kolayca inşa etmekte istediği atmosferi oluşturabilmektedir.
- Öykülerde içeriğe uygun olarak kullanılan anlatım tekniklerinin şiirsel söylemle desteklendiğinde anlatımın simetrik ve simgesel özellikler taşıdığı görülmektedir.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri çocuk okuyucuları analiz becerilerini kullanarak anlatıyı oluşturan parçalar arasında doğru ilişkiler kurmaya yönelmektedir.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri sayesinde yazar nesnel gerçeklik ile kurmaca gerçeklik arasındaki ilişkiyi belirginleştirebilmektedir.
- Öykülerde kullanılan anlatım teknikleri içeriği farklı göndergelere açık hâle getirmektedir. Çocuk okuyucular bu göndergelere ulaşabilmek için ait oldukları toplumun kültürel birikimine katkı sunan sanat ve düşün insanlarını tanımaktadırlar.

4. Öneriler

Yeşil Gözlü Kardan Adam adlı çocuk öykü kitabının anlatım teknikleri açısından incelendiği bu çalışmada, ulaşılan sonuçlar doğrultusunda yazara, kurum ve kurullara, araştırmacılara yönelik olarak şu öneriler sunulmuştur:

4.1. Yazara Yönelik Öneriler

- Sinematografik anlatım tekniği üzerinden anlatımın inşa edildiği öykülerde yazar müziğe dayalı unsurların seslendirildiği bir linki çocuk okuyucularla paylaşabilir. Örneğin yazar ikinci baskıda kitapta yer alan *Kürdan Kız* adlı öyküde kullandığı türkünün sözlerini verdikten sonra, seslendirildiği bir linki de verebilir.
- Kitabın ikinci bölümünde yer verilen beş öykünün yazılış sürecine çocuk okuyucuların da ortak edildiği görülmektedir. Yazar poetik öyküleme tekniğini kullanarak öykünün kurgulanış sürecine çocuk öykücülerini de ortak ettiği farklı öyküler yazabilir.
- Çalışma sonunda yazarın Yeşil Gözlü Kardan Adam'da özellikle göstermeye dayalı günümüz anlatım tekniklerini kullanarak özgün öykü örneklerini ortaya koyduğu görülmektedir. Yazar leitmotiv, röportaj öyküleme, minimize olay ve kontrast öyküleme teknikleriyle de özgün öykü örnekleri ortaya koyabilir.

4.2. Araştırmacılara ve Öğretmenlere Yönelik Öneriler

- Çalışma sonunda kitapta şiirsel söylem ile sinematografik anlatı, metinlerarasılık, kolaj ve pastiş tekniklerinin yoğun olarak kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Kitapta söz konusu anlatım teknikleriyle yazılan öykülerde kullanılan müzikal unsurlar, şiirsel söylem ve görsel unsurlardan yola çıkarak farklı yapıtların üretilmesini amaçlayan ulusal projeler hazırlanabilir.
- Çalışma sonunda kitapta yer alan öykülerin çocuk okuyucuların oyun, merak ve hayal dünyalarının gelişimine katkı sunacak anlatım imkânlarına sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonuçtan hareketle Yeşil Gözlü Kardan Adam'da yer alan öykülerle desteklenen etkinliklerin ilk ve ortaokul öğrencilerinin yazma ve yazarlık becerilerinin gelişimine etkisini konu alan farklı çalışmalar yapılabilir.
- Çalışma sonunda kitapta yer alan öykülerin çocuk okuyucuların özellikle analiz becerilerinin gelişimine katkı sunacak anlatım imkânlarına sahip olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Ulaşılan bu sonuçtan hareketle Yeşil Gözlü Kardan Adam'da yer alan öykülerle desteklenen etkinliklerin ilk ve ortaokul öğrencilerinin analiz ve sentez becerilerinin gelişimine etkisini konu alan farklı çalışmalar yapılabilir. Yine söz konusu öykülerle desteklenen etkinliklerin ilk ve ortaokul öğrencilerinin dil becerilerinin gelişimine etkisini konu alan farklı çalışmalar yapılabilir.

4.3. Kurum ve Kurullara Yönelik Öneriler

- Çalışma sonunda Yeşil Gözlü Kardan Adam'da yer alan öykülerin öğrencilerin dil ve düşünme becerilerinin gelişimine katkı sunacak anlatım imkânlarına sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonuçtan hareketle ilk ve ortaokul Türkçe ders kitapları ile yazma ve yazarlık becerileri ders kitapları ile etkinlik kitaplarında Yeşil Gözlü Kardan Adam'da yer alan öykülerden yararlanılabileceği düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Altheide, D. (1996). Process of document analysis. D. Altheide (Ed.) *In Qualitative media analysis*. Thousand Oaks: Sage Publications.
- Atik, A. (2020). Dijital ses ve görüntü düzenlemede temel kavramlar. A. Ata (Ed.). *Dijital ses ve görüntü düzenleme teknikleri* (4-27). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayını.
- Ay, İ. (2018). Yaşar Kemal'in "Sarı Sıcak" adlı hikâyesinde metnin iç işleyişinde bir gösterge birimi olarak leitmotiv tekniği. *Route Educational and Social Science Journal*, 5(10), 1052-1060. https://www.ressjournal.com/Makaleler/1600669725_52%2020İlknur%20adresinden%20edinilmiştir.
- Bal, M., & Van Boheemen, C. (2009). *Narratology: Introduction to the theory of narrative*. Ontario: University of Toronto Press.
- Başkan, A. (2019). Yedinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(2), 453-467. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/749875> adresinden edinilmiştir.
- Baykoç, F. B. (2021). Mahrem ve Kırmızı Zaman romanlarında birtakım postmodern anlatım teknikleri. *Turkish Journal of Social Research*, 25(3), 779-792. eds.p.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=a9935284-c7ca-4071-a5cf-1202a9e11e33%40redis adresinden edinilmiştir.
- Bergman, I. (2012). *Sinematografi insan yüzüdür*. (S. Özgül çev.). İstanbul: Agora Kitaplığı.
- Brown, B. (2008). *Sinematografi-kuram ve uygulama*. (S. Taylanar çev.). İstanbul: Hil Yayınları.
- Chatman, S. B. (1980). *Story and discourse: Narrative structure in fiction and film*. Ithaca, NYC: Cornell university press.
- Creswell, J. W. (2014). *A concise introduction to mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Çağlar, E., & Yılmaz, O. (2022). Türkçe ders kitaplarında yer alan metinlerde "düşünme" ye ilişkin görünüm. *EKEV Akademi Dergisi*, (89), 51-68. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2553125> adresinden edinilmiştir.
- Deleuze, G. (1989). *Cinema 2: The time image*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Doğan, N. (2013). Nicel ve nitel araştırma yöntemleri. H. Atılın (Ed.), *Davranışların ölçülmesi* (81-118). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Doğan, Ö., & Caferova, A. (2015). "Necil Kazım Akses'in Minyatürler isimli solo piyano eserinde izlenimcilik etkisi. *E-Journal of New World Sciences Academy* 10(1), 31-44. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/186636> adresinden edinilmiştir.
- Eagleton, T. (2011). *Literary theory: An introduction*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Elmas, N. (2011). *Romana doğru: Ahmet Mithat Efendi'nin eserlerinde roman/hikâye terminolojisi: inceleme*. Konya: Çizgi Kitabevi.
- France, C. M., & Uhlin, B. D. (2006). Narrative as an outcome domain in psychosis. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 79(1), 53-67. Retrieved From <https://bpspsychub.onlinelibrary.wiley.com/doi/pdfdirect/10.1348/147608305X41001>
- Gariper, C., & Küçükcoşkun, Y. (2007). Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun Darağacı romanında Şeyh Bedreddin imgesinin dönüşümü. *Erdem*, 17(49), 151-182. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/671774> adresinden edinilmiştir.

- Grenby, M. O. (2009). The origins of children's literature, M. O. Grenby & A. Inmel (Eds.), in *Children's Literature* (pp. 3-18). Cambridge: Cambridge University Press.
- Gündüz, O. (1997). *Meşrutiyet romanında yapı ve tema I-II*. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Gündüz, O. (2012). *İhsan Oktay Anar'ın kurgu dünyası* (2. baskı). Ankara: Grafiker Yayınları.
- Güven, E. B. (2020). Romanda postmodern öğeler. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 19, 378-386. doi: 10.29000/rumelide.752364.
- Herman, D. (2009). *Basic elements of narrative*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Hikel, M. N. (1990). *The theory and practice of the frame story as narrative device: Boccaccio's Decameron as paradigm*. (Doctoral thesis). Washington: University of Washington. (Thesis no. 5903281)
- Iser, W. (1980). Interaction between text and reader. S.r. Suleiman & I. Crosman (Eds.), in *The Reader in the Text: Essays on Audience and Interpretation* (pp. 106-119). Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Karabulut, M. (2012). Edebi metinlerde dil ve üslup incelemeleri ve Edip Cansever'in dil ve üslubunda psikolojik unsurlar [Sözlü bildiri]. *VII. Uluslararası Türk Dili Kurultayı Bildirileri*, Türk Dil Kurumu, 24-28 Eylül 2012, Ankara, 1611-1629.
- Karakuş, A. (2022). *Tarih, roman ve gerçeklik*. (2. Baskı). İstanbul: Kitabevi
- Kaya, B. (2018). Ortaokul ve imam hatip ortaokulu Türkçe 7 ders kitabı. İstanbul: Dersdestek Yayıncılık.
- Kaya, M. (2020). Metin uzunluklarının öğrenci başarısına etkisi ve öğrencilerin metin uzunluklarıyla ilgili görüşlerinin değerlendirilmesi. *Electronic Turkish Studies*, 15(1), 345-361. <https://eds.p.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=16620c3b-6f8c-44a6-a7af-9b6eba3b597d%40redis> adresinden edinilmiştir.
- Keen, S. (2006). A theory of narrative empathy. *Narrative*, 14(3), 207-236. Retrieved from <https://www.jstor.org/stable/pdf/20107388.pdf>
- Korkmaz, R., & Deveci, M. (2011). *Türk edebiyatında yeni bir tür: Küçürek öykü*. Ankara: Grafiker Yayınları
- Neumann, W. L. (2012). *Basics of social research: Qualitative and quantitative approaches* (3rd ed.). Boston, MA: Pearson.
- Pilav, S., & Oğuz, M. (2013). Türkçe ders kitaplarında yer alan metin türleri üzerine bir araştırma. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(2), 16-30. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/181064> adresinden edinilmiştir.
- Reynolds, K. (2011). *Children's literature: A very short introduction*. New York, NY: Oxford University Press.
- Sadoski, M., Goetz, E. T., & Kangiser, S. (1988). Imagination in story response: Relationships between imagery, affect, and structural importance. *Reading Research Quarterly*, 320-336. Retrieved from <https://www.jstor.org/stable/pdf/748045.pdf>
- Sazyek, H. (2015). *Roman terimleri sözlüğü* (2. baskı). Ankara: Hece Yayınları.
- Şahbaz, N. K. (2008). Çocuk edebiyatında ihmal edilmiş bir edebî tür: deneme. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 189-203. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/92330> adresinden edinilmiştir.
- Şeref, İ., Karagöz, B., & Kaşaveklioğlu, G. (2019). Bir akademisyenin çocuk edebiyatına katkısı: yeşil gözlü kardan adam'da bağlaşıklık, bağdaşıklık ve üst yapı görünümleri. *Itobiad*:

Journal of the Human & Social Science Researches, 8(2), 1050-1070.
<https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/734948> adresinden edinilmiştir.

- Şimşek, T. (2002). *Çocuk edebiyatı*. İstanbul: Suna Yayınları.
- Şimşek, T. (2011). *Kuramdan uygulamaya çocuk edebiyatı el kitabı*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Şimşek, T. (2016). *Okul Öncesinde çocuk edebiyatı ve medya*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Şimşek, T. (2017). *Yeşil gözlü kardan adam*. İstanbul: Uçan At Yayınları.
- Şimşek, T., Aydın, N. & Çetin, D.Y. (2021). *İmge kovanı: İmgeden düşünceye*. Grafiker Yayınları.
- Şimşek, T., Aydın, N. & Çetin, D.Y. (2021). *İmge kovanı: İmgeden düşünceye*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Tekin, M. (2001). *Roman sanatı: Romanın unsurları*. İstanbul: Ötügen Neşriyat.
- Temizkan, M. (2013). İlköğretim 6-8. sınıf Türkçe öğretmen kılavuz kitaplarındaki yazma yöntemleri üzerine bir inceleme (MEB Yayınları Örneği). *Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi*, 2(5), 95-124. <https://www.acarindex.com/dosyalar/makale/acarindex-1423875323.pdf> adresinden edinilmiştir.
- Temizkan, M., Atasoy, A. (2014). Türkçe ders kitaplarında yer alan hikâye türündeki metinlerin üst yapı açısından değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 3(3), 210-237. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/136956> adresinden edinilmiştir.
- Tepebaşı, F. (2012). *Roman incelemesine giriş: notlar-açıklamalar-örnekler*. Konya: Çizgi Kitabevi.
- Tosun, N. (2014). *Modern Öykü Kuramı*. (2. Baskı). Ankara: Hece Yayınları
- Uzuner Y, S. (2020). Çocuk kitaplarında kültür aktarımı: Yeşil gözlü kardan adam örneği. VII. *Uluslararası Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Sempozyumu, Bildiriler Kitabı*, 23-24 Ekim 2020, Kars, 235-242.
- Vardar, T., & Kınık, M. (2021). Sanat tarihine geçmiş eserlerin, günümüz sanatsal tasarımlarına etkilerinin pastiş ve parodi kavramları çerçevesinde değerlendirilmesi. *Konya Sanat*, (4), 17-28. doi: 10.5118/konsan.2021.9
- Vygotsky, L. (2021). *Düşünme ve konuşma*. (B. Akın çev.). İstanbul: Doruk Yayınları.
- Wiltsher, N., & Meskin, A. (2016). Art and imagination. A. Kind (Ed.). In *The Routledge handbook of philosophy of imagination* (pp. 179-191). Abingdon: Routledge.
- Wood, J. (2009). *How fiction works*. London: Vintage.
- Yeşil, R. (2014). Nicel ve nitel araştırma yöntemleri R. Y. Kincal (eds.), *Bilimsel araştırma yöntemleri* (51-81). Ankara: Nobel
- Yıldız, N., & Çeçen, M. A. (2015). Dinleme kaynağının altıncı sınıf öğrencilerinin dinlediğini anlama becerilerine etkisi. *Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi*, 15, 120-133.

Extended Abstract

Children's literature has been a source of joy, wonder, and learning for generations. It has been recognized as an essential component in the development of language and thinking skills among young readers. Today, children's literature is acknowledged as a crucial field that contributes significantly to the overall growth and learning of young minds. Storybooks, in particular, are an excellent source of stimulation for children's imaginations, allowing them to explore a world of fantasy and wonder. Moreover, these books help enhance children's reading, comprehension, and interpretation skills, which are critical elements of cognitive development.

Narrative techniques employed in children's literature also play a significant role in its impact, revealing the emotional and intellectual richness of the reader. With this in mind, the present study aims to examine the expression techniques used by Tacettin Şimşek, a writer of stories, poems, fairy tales, and games for children, in his book *Yeşil Gözlü Kardan Adam*. The purpose is to determine how these techniques contribute to the development of language and thinking skills among students.

The research method utilized in this study is the document review method. The data was collected in two stages, beginning with a thorough search of relevant literature on the narrative techniques used in fictional works. The stories in the book were then examined in detail, focusing on the telling techniques employed in each narrative. To analyze the data, the stories were read multiple times at different intervals, and a coding system was created to identify the narrative techniques used in each story. A high intercoder reliability score of over 90% was achieved.

The findings of the study indicate that contemporary story techniques, particularly those based on demonstration, are predominantly used in the book. These techniques contribute to the multi-layered, significant, and rich evocation value of the stories. As a result, the structure of the stories in the book is expected to activate the curiosity of child readers, contributing to the development of their creativity and thinking skills.

It is important to note that children's literature has the potential to foster the development of empathy and emotional intelligence in young readers. When children are exposed to stories that reflect diverse perspectives and experiences, they develop a greater understanding of the world around them. This can lead to the cultivation of empathy, which is crucial for building positive relationships and navigating social situations. Additionally, reading stories with complex characters and themes can help children develop their emotional intelligence, which is the ability to recognize and manage one's own emotions and the emotions of others.

Furthermore, children's literature has the power to inspire young readers to become lifelong learners. When children are introduced to stories that spark their curiosity and imagination, they are more likely to develop a love of learning. This love of learning can extend beyond reading, inspiring children to explore new ideas and concepts in other areas of their lives. As a result, children's literature can have a positive impact on their academic and personal growth.

In light of these benefits, it is essential to continue investing in the development and promotion of children's literature. This includes supporting writers, illustrators, and publishers who create and distribute high-quality children's literature. It also involves ensuring that children from all backgrounds have access to a wide range of books that reflect their experiences and perspectives. By doing so, we can create a more inclusive and equitable world where all children have the opportunity to thrive.

In conclusion, this study highlights the significant role that children's literature, particularly storybooks, plays in the overall growth and learning of young minds. It emphasizes the importance of narrative techniques in enhancing the emotional and intellectual richness of these books, thereby contributing to the development of language and thinking skills among children. The findings of the study provide a basis for future research in the field of children's literature, with the hope of enhancing the quality and impact of this valuable source of learning and entertainment for children, and to ensure that it continues to be a cherished and valuable resource for future generations.

In summary, this study emphasizes the importance of children's literature, particularly storybooks, in the overall growth and learning of young minds. It highlights the significance of narrative techniques in enhancing the emotional and intellectual richness of these books, contributing to the development of language and thinking skills among children. The findings of this study provide a basis for future research in the field of children's literature, with the hope of enhancing the quality and impact of this valuable source of learning and entertainment for children.